

[Sigsgaard.]

når jeg antyder, at USA er impliceret i, ja, antagelig direkte ansvarlig for dødsstødet mod Perus regering. Jeg skal derfor underbygge mine formodninger med visse kendsgerninger.

Punkt 1: I begyndelsen af året 1965 klagede International Petroleum Company, som er en filial af Standard Oil of New Jersey, til State Department i Washington, fordi den peruvianske regering søgte at begrænse selskabets virksomhed. Hvad blev resultatet af klagen? Resultatet blev, at USAs u-landshjælp, der i 1964 til Peru androg 24,1 mill. dollars, i 1965 blev reduceret til 1,5 mill. dollars. Et sådant lille intermezzo viser, hvordan olieselskabernes indflydelse er på udenrigspolitikken.

Punkt 2: Der har netop været OAS-konference i Rio de Janeiro, altså en konference i Organisationen af Amerikanske Stater, hvor militærcheferne mødtes med den amerikanske generalstabschef Westmoreland, og hvor man, så vidt vides, også diskuterede Peru. Det er videre temmelig kendt, at der i USA har hersket almindelig utilfredshed med den peruvianske regerings politik. Utilfredsheden skyldes bl. a., at den peruvianske regering for nogle år siden — er det et par år siden eller 1 år siden? — tillod sig at købe franske Miragefly i stedet for amerikanske fly.

Punkt 3: Der eksisterer en amerikansk lov, Foreign-Assistance-Act fra 1961. Og der er senere vedtaget et tillæg til denne lov, som kaldes Hickenloopertillægget; efter dette tillæg skal al hjælp til lande, som eksproprierer amerikansk ejendom uden hurtig og fuld erstatning, ophøre. Hvad betyder det? Hvordan fortolker den amerikanske regering det? På den måde, at såfremt der eksproprieres, skal der falde fuld betaling i dollars pr. omgående; og som de fleste vil vide, er det en komplet umulighed for udviklingslandene, for de latinamerikanske lande — det var det, Cuba blev stillet over for i sin tid. Det vil altså sige, at USA er villig til at gå meget langt for at forhindre, at de latinamerikanske lande løsgør sig fra USAs kvælertag. Den enkleste løsning for USA er naturligvis at skifte regeringen ud i et opsætsigt land, så meget desto lettere som hærene i disse latinamerikanske lande er meget, meget nær tilknyttet USA.

Officererne får træning i USA, en stor del af USAs støtte til landene gives direkte til hæren, og man kan sige det så stærkt, at hæren kun eksisterer i kraft af amerikanske dollars. Det er sjældent, den slags oplysninger kommer frem i dansk presse, men de er ikke desto mindre et nødvendigt grundlag for at vurdere udviklingen i Peru, og jeg håber, at udenrigsministeren vil tage dem med, når han redegør for situationen i Peru ved den udenrigspolitiske debat, og en sådan redegørelse vil han vel give.

Desværre beslaglægger Latinamerika også i anden henseende avisernes forsider i dag. I går myrdede mexicanske polititropper løs på må og få i Mexico City. Berlingske Tidende beskriver bl. a. begivenhederne med følgende ord:

„En jernring af politisoldater og svært bevæbnede tropper med kanoner er lagt om kvarteret „De tre Kulturers Land“, hvor de forfærdelige massakrer fandt sted i nat med uofficielt over 70 dræbte, hundreder af sårede og flere hundrede anholdelser. I et timelangt inferno beskød tropper en flere tusind personer stor forsamling med lette og tunge maskingeværer.“

I dette land befinder sig i øjeblikket mange olympiadedeltagere, og flere er på vej dertil. Den oprindelige idé med de olympiske lege var, at de skulle være en fredelig kappestrid mellem idrætsfolk fra alle lande, og at de på den måde skulle være med til at udbygge forståelsen mellem landene. Det er bl. a. på den baggrund svært at acceptere, at danske idrætsfolk ved deres tilstedeværelse i den by, hvor de blodige massakrer finder sted, er med til at lægge slør over blodsudgydelserne og med til at give det udseende af, at der eksisterer en harmoni og en idyl, som ikke er til stede. Rent bortset herfra er der naturligvis en vis risiko for de danske idrætsfolks sikkerhed. Jeg håber derfor og vil sige det fra denne talerstol, at den olympiske komité vil trække de danske deltagere tilbage fra de olympiske lege på den baggrund, som nu er opstået.

Lad mig til sidst om hr. Kai Moltkes dagsordensforslag sige, at jeg har rådført mig med mit partis økonomiske rådgivere om forslaget, og de har helt klart sagt, at forslaget er administrativt uigennemførligt; og det er jo ikke noget nyt, det er jo egentlig, hvad vi har vidst fra den dag, hvor molsen